

Betreft: rechtszaak VNI/Xenon

Ref. Hoge van den Broek: 17.45450

Betreffende advocate voor V.N.I. Enschede B.V.: mr. B.J.N. de Wilde (gecoacht door mr. J.A.A. Diederik) van Hoge van den Broek te Nijmegen

Gedaagden: Xenon Computers Vof, in privé de heren B.Th. Hofs en R.T.B. Hofs en Xenon B.V.

Betrokkene: mevr. H.M.S. Hofs-Akkermans gehuwd in gemeenschap van goederen met de heer B.Th. Hofs

Advocaat van de fam. Hofs: mr. S.J. van Susante van Hekkelman Advocaten & Notarissen te Arnhem

Onderwerp: Klachten van ondergetekenden tegen mr. S.J.van Susante van Hekkelman Advocaten & Notarissen te Arnhem wegens verkeerde aanpak, dwaling en fouten in diverse procedures van gedaagden, waardoor B.Th. Hofs, zijn echtgenote H.M.S.Hofs- Akkermans en hun zoon R.T.B. Hofs, en de bedrijven van de heren Hofs ernstige financiële schade hebben geleden.

Ook de mentale schade van de betrokkenen is groot.

Algemeen

Op 14-03-2002 is er een huurovereenkomst afgesloten tussen Xenon Computers Vof en V.N.I. Enschede B.V. De Vof had op dat moment twee vennoten n.l. B.Th. Hofs en zoon R.T.B. Hofs. Slechts R.T.B. Hofs heeft de huurovereenkomst getekend, buiten medeweten van zijn vader. R.T.B. Hofs is betreffende de tenaamstelling op het huurcontract misleid door V.N.I. en de betreffende makelaar. Dit is inmiddels in de bodemprocedure komen vast te staan. De rechtsopvolger van Xenon Computers Vof was Xenon Webstore B.V., die de bedrijfsactiviteiten in hetzelfde pand voortzette. Toen Xenon Webstore op 04-12-2003 failliet ging, besloot V.N.I. Enschede B.V. de voormalige vennoten aansprakelijk te stellen voor de achterstallige huur.

Dit betekende echter in de praktijk, dat B.Th. Hofs en zijn echtgenote geheel onvoorbereid en vanuit het niets op 16-12-2003 werden geconfronteerd met een conservatoir beslag op hun woning en enige tijd later B.Th. Hofs met een dagvaarding voor een bodemprocedure en een kort geding procedure. Dit alles binnen een maand. Dit had de advocaat van ondergetekenden mr. Van Susante juist extra alert op allerlei zaken moeten maken. Het echtpaar Hofs wist absoluut niets van de gang van zaken noch van Xenon Webstore B.V. noch van Xenon B.V. B.Th. Hofs was slechts aandeelhouder voor een klein gedeelte in deze bedrijven. B.Th. Hofs zelf was ook druk met zijn eigen zeer specialistische bedrijf, n.l. machines ontwerpen en oplossingen bedenken voor steenfabrieken en aanverwante bedrijven in de grofkeramiek. Bovendien waren er andere bezigheden genoeg en het echtpaar Hofs had 4 kleinkinderen, die regelmatig kwamen logeren.

De airco-installatie

De klachten betreffende de gebreken aan het gehuurde pand met name aan de door V.N.I. geleverde en geïnstalleerde airco-installatie worden in de kort geding procedure door mr. Van Susante **subsidiar** genoemd. Dat was terecht, omdat in de eerste plaats de identiteit van de huurder moest worden vastgesteld, maar de ernstige klachten betreffende de airco en hun gevolgen voor het bedrijf hadden echter door mr. Van Susante uitgebreider en duidelijker ingezet moeten worden.

Daarbij hadden overzichtelijke financiële staatjes met de betreffende huurbetalingen op diverse tijdstippen als producties bijgesloten moeten worden. Vooral had aandacht moeten worden besteed aan het feit, dat op het moment van de huuropschorting d.d.31-03-2003 er geen enkele achterstand was met betrekking tot de huurbetalingen, integendeel er was een overstand, rekening houdend uiteraard met een defecte niet functionerende airco (**productie**).

Xenon Webstore B.V. c.q. de heren Hof's zijn door de rechters duidelijk neergezet als wanbetalers, dit was nooit gebeurd als de niet functionerende airco-installatie en andere gebreken beter onderbouwd tegen V.N.I. waren aangewend. Ook had duidelijk door mr. Van Susante moeten worden aangegeven, dat het onderhoud betreffende de airco-installatie geheel voor rekening en verantwoording van V.N.I. of haar leverancier was, omdat de garantieperiode voor Xenon Webstore B.V. was verlengd tot 16 september 2003 i.v.m. de voortdurende problemen met deze installatie. Xenon hoefde dus wat deze installatie betrof **geen onderhoudscontract** af te sluiten. In tegendeel, het had naar voren moeten worden gebracht, dat er in een garantieperiode door een ander bedrijf geen enkel onderhoud of reparatie mag worden verricht, omdat dan de garantie zou kunnen vervallen.

Omdat aan dit punt onvoldoende aandacht is besteed stelt de rechter in het kort geding vonnis d.d. 30-01-2004, dat de problemen aan de airco zijn veroorzaakt door slecht onderhoud en dat volgens V.N.I. partijen waren overeengekomen, dat Xenon voor een onderhoudscontract diende te zorgen. Dit is dus een pertinente onwaarheid, eerst na de garantieperiode zou er een onderhoudscontract door één van beide partijen worden afgesloten, hetgeen door mr. Van Susante met name in het Spoedappèl naar voren had moeten worden gebracht. Weliswaar was er in een bijlage het een en ander over te lezen, maar in een Spoedappèl wordt hieraan voorspelbaar door rechters geen aandacht besteed, wat dus gebleken is.

Onder het kopje **Weerlegging verweer** van zowel de dagvaarding van 23-12-2003 als van de dagvaarding van 08-01-2004 stelt V.N.I. onder punt 20 het volgende:

*“Bij brief van 4 november 2002 heeft V.N.I. aan Xenon Computers bevestigd, dat de problemen met de air-conditioning sinds 16 september 2002 definitief waren verholpen en dat de aannemer separaat een garantie had afgegeven vanaf die datum. Deze brief is een bevestiging van het gesprek, dat partijen op 28 oktober 2002 met elkaar hebben gevoerd.
De inhoud van deze brief is door Xenon Computers niet betwist”*

In het Arrest d.d. 6 juli 2004 wordt uitdrukkelijk dit verweer van V.N.I. door het Hof onder punt 5.6 aangehaald, waarmede tevens door het Hof wordt vastgesteld, dat er dus tot de klachtenbrief van 23 mei 2003 van Xenon aan de zijde van Xenon geen klachten betreffende de airco-installatie bestonden.

Wanneer mr. Van Susante de betreffende brief d.d. 4 november 2002 (**productie**), die als **productie 8**, bij de beide dagvaardingen zat, had bestudeerd, dan had mr. Van Susante heel gemakkelijk kunnen zien, dat er helemaal geen betwisting door Xenon nodig was om de inhoud van het besprekingsverslag af te wijzen. De laatste zin van de brief luidt namelijk:

“Wij vertrouwen erop dat de gemaakte afspraken op de juiste wijze zijn weergegeven. Wij verzoeken u, indien u kunt instemmen met bovengenoemde, één exemplaar voor akkoord getekend te retourneren.

Voor accoord, d.d.

Xenon Webstore B.V.”

Welnu, deze brief c.q. besprekingsverslag is nooit getekend door Xenon, om de doodeenvoudige reden, dat zij het niet eens waren met de inhoud van dit verslag.

Met het bovenstaande is aangetoond, dat het van evident belang was geweest, dat mr. Van Susante dit punt uitgebreid aan de orde had gesteld, zowel in zijn pleitaantekeningen t.b.v. de zitting van 21 januari 2004 als in zijn Spoedappèl d.d. 26 februari 2004.

Na het vonnis van de Voorzieningenrechter d.d. 30 januari 2004 (**produktie**) heeft mr. Van Susante bewijsbaar de volgende fouten gemaakt:

Het (niet bestaande) executoriale beslag

De in executoriale vorm uitgegeven grosse van het vonnis in Kort Geding is op 13 februari 2004 aan B.Th. Hofs betekend door gerechtsdeurwaarder Karin Wigger, waarbij de deurwaarder in Naam der Koningin bevel doet om **binnen twee dagen** na 13 februari 2004 het genoemde bedrag te betalen, terwijl in het vonnis zelf duidelijk staat, dat betaling **binnen zeven dagen** niet in overeenstemming is met de wet. Ook vermeldt de deurwaarder in haar exploit dat **tevens zal worden overgegaan tot openbare verkoop van de reeds ten laste van B.Th. Hofs in beslag genomen onroerende zaak, wanneer niet binnen twee dagen betaald wordt.**

Dit nu is een grove misleiding. Het bestaande conservatoir beslag gold als zekerheid voor de eis in de bodemprocedure en niet betreffende het Kort Geding, dat als spoedeisend belang de uitzetting uit het pand pretendeerde.

Op 8 december 2003 had de Voorzieningenrechter toestemming gegeven voor het conservatoir beslag (**produktie**), echter met de uitdrukkelijke eis, dat de procedure in de hoofdzaak **binnen 14 dagen moest worden ingesteld**. Dat is door Hoge van den Broek bij het echtpaar Hofs gebeurd op 23 december 2003 door het uitbrengen van een dagvaarding betreffende **de bodemprocedure**. De dagvaarding inzake het Kort Geding d.d. 21-01-2004 is daarvoor te laat betekend.(14 januari 2004). Derhalve was het beslag op het woonhuis van het echtpaar Hofs nog steeds conservatoir en pas **nadat door de Rechtbank vonnis zou zijn gewezen in de bodemprocedure en er een vordering van V.N.I. Enschede B.V. was komen vast te staan, zou het conservatoir beslag overgaan in een executoriaal beslag.**

Saillante details:

- Mr. De Wilde verklaart zelf in een brief d.d. 09-05-2005 aan mr. P.M. Wilmlink van de Raad van Toezicht letterlijk het volgende:

*“Het conservatoire beslag is op 12-12-2003 (inschrijving Kadaster) door V.N.I./mr. De Wilde van Hoge van den Broek gelegd op de woning van het echtpaar Hofs en is op 16 december aan de heer Hofs betekend. Op 23 december is de bodemdagvaarding betekend zodat als “procedure in de hoofdzaak”als bedoeld in art. 700 lid 3 Rv. die bodemprocedure heeft te gelden. De Dagvaarding in Kortgeding was daarvoor te laat betekend (januari 2004) **Derhalve is het beslag op het woonhuis van het echtpaar Hofs conservatoir en pas nadat door de Rechtbank vonnis is gewezen in de bodemprocedure en de vordering van V.N.I. Enschede B.V. is komen vast te staan, is er sprake van een executoriaal beslag**”*

- In een brief d.d. **2 maart 2005 (produktie)** aan mr. Daniëls (de bewindvoerder van het echtpaar Hofs in hun latere WSNP-situatie) stelt mr. Begheijn namens zijn cliënte V.N.I., dat zij **conservatoir beslag** heeft gelegd op de woning van het echtpaar Hofs.

Verder wordt hierbij verwezen naar de relevante wetsartikelen dienaangaande, zijnde Art. 700 en 704 Wetboek Burgerlijke Rechtsvordering.

Het is dus volkomen onbegrijpelijk, dat mr. Van Susante heeft aangenomen, dat er na het vonnis in kort geding d.d. 30-01-2004 door betekening van dit vonnis aan de heren Hofs door gerechtsdeurwaarder Karin Wigger d.d. 13-02-2004 er vervolgens een executoriaal beslag op de woning van het echtpaar Hofs lag. Dit nu had mr. Van Susante als huurrechtadvocaat beter moeten weten, termijnen zijn zeer belangrijk in dergelijke procedures.

Hij had meteen Hoge van den Broek c.q. de gerechtsdeurwaarder tot de orde moeten roepen, zeker toen dit **niet bestaande executoriale beslag op initiatief van Hoge van den Broek/V.N.I.** door de deurwaarder aan de beide hypotheekhouders (de Rabobank en de ING-bank) van het echtpaar Hofs via de betreffende notarissen op 18-03-2004 werd betekend.

Hoge van den Broek/V.N.I. hebben een en ander opzettelijk zo gespeeld om met name het echtpaar Hofs onder druk te zetten. Het lijkt bovendien zeer waarschijnlijk, dat Hoge van den Broek/V.N.I. door een alinea van een brief van 13-02-2004 van mr. Van Susante aan mr. J. Diederik van Hoge van den Broek (**produktie**) op het idee is gebracht een en ander zo te arrangeren.

Mr. Van Susante schrijft in deze brief o.a.:

“Het risico dat een spoedappèlprocedure voor uw cliënten met zich meebrengt, indien zij desalniettemin tot (aanzegging van de) executie van de woning van cliënten overgaan, zal ook uw cliënten duidelijk zijn”

Zelfs na de uitspraak van het gerechtshof te Arnhem inzake het geding in hoger Beroep d.d. 06-07-2004 waarin onder punt 5.10 door de rechters wordt gesteld, dat het (**let wel!**) **conservatoire** beslag op de woning van B.Th. Hofs **blijft gehandhaafd** blijft mr. Van Susante volharden in zijn dwaling!

In zijn brief van 28-07-2004 aan Hoge van den Broek (**produktie**) schrijft hij namelijk onder het kopje **schulden**:

“op de woning rusten een tweetal hypotheeken van Rabobank (eerste hypotheekhouder) respectievelijk ING Bank (tweede hypotheekhouder) Daarna komt het executoriaal beslag van uw cliënte”

Op 22 maart 2004 stuurt de Rabobank Holten-Markelo aan deurwaarderskantoor Karin Wigger een bevestiging van het door haar ontvangen exploit betreffende de executoriale beslaglegging op de woning van het echtpaar (**produktie**).

Deze brief zal dus later door V.N.I./Hoge van den Broek als steunvordering bij de faillissementsaanvraag van de heren Hofs worden ingezet.

Zie ook het stuk over de gang van zaken betreffende beslag(en) op het huis aan de Jeurlinksweg 2 te Holten (**produktie**).

Voor de “dreigbrieven” van Deurwaarderskantoor Karin Wigger en de correspondentie diens gevolg met de Rabobank waren voor het echtpaar Hofs afschuwelijk. Het ging wel over de verkoop onder dwang van hun huis!! Ook de ING bank en haar advocaat mr. Kesler van de Jonge Peters Rummelink te Enschede blijft hen tot de dag van vandaag opjagen betreffende dat (niet bestaande) executoriale beslag, zo ook de Rabobank via mr. Kramer van Advocatenkantoor DKA te Doetinchem.

De ongerechtvaardigde verrijking artikel 7:216 lid 3 BW

De ongerechtvaardigde verrijking door V.N.I. betreft een zeer groot bedrag, n.l. € 45.299,-- **(produktie)** De goederen betreffen hoogwaardige technische installaties en verbouwingen, die alle in overleg met de verhuurder en door de verhuurder zijn aangebracht. De installaties zijn door de huurder via een koop op afbetalingsregeling (deels) betaald en alle in het pand achtergebleven, omdat zij niet verwijderd konden worden.

Hierbij de definitie van een koop op afbetaling **(produktie)**, hetgeen duidelijk van toepassing was betreffende de door V.N.I. in het huurpand aangebrachte technische installaties.

De waarde van het pand is door deze installaties aanzienlijk toegenomen, wat door een door de heren Hofs ingeschakelde bedrijfsmakelaar is bevestigd. De makelaar van V.N.I. vermeldt deze verbeteringen expliciet op haar website, waarin het pand te huur wordt aangeboden **(produktie)**. Ook de huurprijs ligt ver boven het gemiddelde.

De vraag is waarom mr. Van Susante deze ongerechtvaardigde verrijking niet meegenomen heeft in de betreffende procedures, hij kon hiervan goed op de hoogte zijn, omdat hij alle betreffende offertes met handtekeningen voor akkoord door R.T.B. Hofs en/of M. Mensink (de bestuurders van Xenon Webstore B.V.) tijdig in zijn bezit heeft gekregen. Toen mr. Akman en de heren Hofs zelf in de rechtszaal ter faillissementszitting d.d. 22-12-04 hierover tegen mr. Verhoeven (de betreffende rechter) begonnen, gaf deze kortaf te kennen: *“daar kan ik nu niets meer mee, dan had uw advocaat dit onderwerp maar in de procedures moeten aankaarten”*.

En terecht, aan dit onderwerp had ook uitdrukkelijk aandacht moeten worden besteed in de beroepsprocedures, vooral omdat het om zo'n groot bedrag ging.

Omdat dit verzuim ook niet in de CvA betreffende de bodemprocedure of in een separate procedure door mr. Van Susante is goedge maakt heeft de fam. Hofs dit bedrag van V.N.I. tot de dag van vandaag niet kunnen vorderen, daartoe droeg ook de latere WSNP-situatie bij.

Op 27 september 2004 **(produktie)** heeft mevr. Hofs aan mr. Van Susante, na een telefonisch onderhoud met hem, nog een dringende brief gestuurd, waarin zij hem wijst op de investeringen door Xenon in het pand van V.N.I. en de goederen van Xenon, die in het pand zijn achtergebleven.

Zij sluit daartoe een overzicht van alle zaken bij.

Mr. Van Susante spreekt in de diverse procedures regelmatig over indeplaatsstelling met betrekking tot Xenon Computers Vof en Xenon Webstore B.V. Dit is een misvatting, de juiste aanduiding is contractsovername. Bepalend voor het maken van het onderscheid tussen indeplaatsstelling en een contractsovername is de beantwoording van de vraag of er sprake is van de overdracht van een bedrijf of dat slechts de rechtspositie van de huurder aan een ander wordt overgedragen. De inbreng van een Vof in een B.V., zoals hier uitdrukkelijk het geval is, is niet aan te merken als bedrijfsoverdracht in de zin van art. 7:307 lid 1 BW.

De ernstige misvatting van mr. Van Susante betreffende punt II onder de Beslissing van het vonnis van de rechtbank te Almelo d.d. 30-1-2004:

II . veroordeelt gedaagden sub 2 en 3 hoofdelijk, des dat de één betalende de ander zal zijn bevrijd tot voldoening van de nog openvallende huurtermijnen ingaande per 1 januari 2004 tot en met de dag waarop de huurovereenkomst tussen V.N.I. en de VOF rechtsgeldig zal zijn beëindigd

Mr. Van Susante heeft van meet af aan zowel mondeling als schriftelijk beweerd, dat hetgeen onder punt II door de voorzieningenrechter is gesteld, betekent, dat de heren Hofs de huur moesten doorbetalen tot beëindiging van het huurcontract door de kantonrechter.

In een telefoongesprek eind februari 2004 vertelde mr. Van Susante aan mevr. Hofs-Akkermans expliciet, dat de huurachterstand per maand fors opliep door het vonnis d.d. 30 januari 2004 van de Voorzieningenrechter, zoals vermeld onder punt II van **De beslissing**.

B.Th. Hofs had punt II goed gelezen en had toen (achteraf terecht) geconcludeerd, dat de rechter bedoelde huurbetaling tot de datum van ontruiming (dit werd dus tot 25 februari 2004).

Hij vond het logisch, dat de rechter in zijn vonnis geen exacte datum had aangegeven, die zou natuurlijk in overleg tussen partijen en/of de deurwaarder geregeld worden.

Aanvankelijk had de fam. Hofs dus wel de juiste voorstelling van zaken, maar door de beweringen van mr. Van Susante zowel telefonisch als schriftelijk, dat de huurbetalingsverplichtingen doorliepen en de handelwijze dienaangaande van Hoge van den Broek raakte het echtpaar ervan overtuigd, dat het zo was als mr. Van Susante stelde.

De angst en ontredde na het bovengenoemde telefoontje, die toen bij ondergetekenden toesloegen zijn met geen pen te beschrijven. Eerst was het geheel nog enigszins te overzien, al was het door de rechter toegekende voorschot voor "achterstallige huurpenningen" toch al een enorm bedrag voor het echtpaar Hofs-Akkermans is van angst, onrust, somberheid vanaf het telefoontje van mr. Van Susante in februari geleidelijk aan in een zeer diepe depressie geraakt en daar heeft ze vele maanden last van gehad. Op een gegeven moment was het zo erg, dat zij totaal uitgedroogd en ondervoed in het ziekenhuis moest worden opgenomen. Gelukkig kon zij bij haar zussen terecht. Dr. Psychiater Struik van het Riagg IJsselland kent de hele situatie, ook de oorzaak heeft haar man hem toen verteld.

Vooraf het vooruitzicht van die enorme maandelijkse bedragen waren voor het echtpaar een complete nachtmerrie, als ook de voortdurende acties van Hoge van den Broek en Deurwaarderskantoor Karin Wigger om die betreffende, dus achteraf onterechte huurtermijnen tegen hen te gebruiken, waarbij geen middel geschuwd werd. Iedere maand werden er b.v. door V.N.I. "fake-nota's" verstuurd met betrekking tot de maandelijkse huur, die overigens in het geheel niet aan de nieuwe richtlijnen van de belasting per 01-04-2004 voldeden. Hofs-Akkermans gebruikt nu nog veel medicijnen om enigszins te functioneren. Sinds maart 2004 is zij 100% afgekeurd, zowel lichamelijk als psychisch. En het is iedereen bekend hoe streng thans de afkeuringscriteria zijn, maar men vond haar een wrak, wat Hofs-Akkermans zelf trouwens het beste weet en helaas moet beamen. Mr. Van Susante is regelmatig van haar toestand en die van haar man op de hoogte gebracht. De overige gevolgen zullen verderop in dit stuk duidelijk uiteen worden gezet.

De uitleg van mr. Van Susante betreffende punt II van het kortgedingvonnis is geheel bezijden de waarheid en bovendien te gek voor woorden.

Ieder zinnig mens kan bedenken welke idiote gevolgen er voor de huurder zouden kunnen ontstaan, wanneer mr. Van Susante gelijk zou hebben (hetgeen uitdrukkelijk niet het geval is).

In de praktijk zou dat immers betekenen, dat de eiser, in dit geval V.N.I., heel veel geld extra zou kunnen beuren door eenvoudigweg de duur van de procedure te rekken.

In het onderhavige geval is de bodemprocedure met ca. 20 maanden vertraagd door in de eerste plaats V.N.I., maar ook door een fout van resp. Hoge van den Broek, de bewindvoerder van het echtpaar Hofs in de WSNP en de griffie van de rechtbank Almelo. Tenslotte heeft de kantonrechter vanwege ziekte van haar moeder de uitspraak drie maanden uitgesteld.

Deze vertraging zou V.N.I. in de visie van mr. Van Susante de lieve som van ca. € 250.000,-- extra opleveren. In dit bedrag is nota bene ook nog een groot bedrag aan maandelijkse koopsombetalingen (in de huurprijs inbegrepen) van achtergebleven installaties opgenomen en een bedrag van € 300,--, excl. B.T.W. aan servicekosten. Het zal duidelijk zijn, dat na uitzetting uit een huurpand er door de verhuurder geen enkele service meer zal worden verleend.

Ook zou het niet ondenkbeeldig zijn, dat het pand binnen de kortste keren na uitzetting weer verhuurd zou zijn met als gevolg dubbele huurinkomsten voor V.N.I.

Wanneer mr. Van Susante (en een deel van de advocatuur steunt zonder nadenken deze misvatting) gelijk zou hebben zou dit ook betekenen, dat de heren Hofs nog 5 jaar na 14 maart 2007 de huur zouden moeten doorbetalen.

Qua de lengte van de huurperiode geeft de wet immers het volgende aan:

Na ommekomst van een afgesproken vijfjaarsperiode bestaat er niet zondermeer een beëindiging van een huurcontract van rechtswege.

Artikel 7:291 lid 2 BW schrijft in tegendeel voor, dat de huurovereenkomst die (al of niet van rechtswege) voor vijf jaar geldt, na ommekomst van die periode van rechtswege wordt verlengd met een tweede periode van vijf jaar, zodat de totale lengte van de huurovereenkomst, inclusief verlenging, in elk geval (minimaal) tien jaar is. Deze dwingendrechtelijke termijnbescherming is in het leven geroepen **ter bescherming van de huurder**.

Er kan van worden uitgegaan, dat de wetten over het algemeen wel goed in elkaar steken en dat het niet de bedoeling van de wetgever is tot absurde en maatschappelijk volkomen onaanvaardbare situaties te komen.

Het is schokkend te noemen, dat er in de gedachtegang van mr. Van Susante dienaangaande iedere logica ontbreekt, vandaar dat hij tot de verkeerde conclusies komt. Immers de rechters geven in beide vonnissen aan, dat er inderdaad twijfels zijn over de kwaliteit van de airco-installatie, over het tuinonderhoud en nog een paar kleinere zaken. Vandaar dat de heren Hofs "slechts" een voorschot moeten betalen betreffende de **achterstallige huurpenningen en het meerwerk**.

De schadevergoeding, inhoudende doorbetaling van bedragen ter hoogte van de huurpenningen t/m maart 2007 (indien niet eerder wordt verkocht of verhuurd) komt eerst in de bodemprocedure aan de orde en wordt uiteraard **niet** in een voorlopige voorziening toegewezen. Deze schadevergoeding is bovendien in de kort geding procedure helemaal niet aan de orde geweest.

In plaats van een forse schadevergoeding te vragen vanwege de gevolgen van een niet-functionerende airco-installatie (er waren diverse deskundigenrapporten toegevoegd) gaat mr. Van Susante uitgebreid in op de verplichting tot schadebeperking aan de zijde van V.N.I.

Wanneer mr. Van Susante de inhoud van de beide dagvaardingen van 23 december 2003 (**productie**) en 8 januari 2004 (**productie**) en het gehele vonnis van 30 januari 2004 (**productie**) aandachtig had bestudeerd, had hij onmiddellijk begrepen, dat zijn gedachtegang een enorme misvatting was.

Uitleg betreffende de dagvaardingen

In de DAGVAARDING d.d. 23-12-2003 (bodemprocedure) stelt Hoge van den Broek namens haar cliënte V.N.I. :

Onder punt 34 van de Feiten:

Schadevergoeding: V.N.I. vordert dat Xenon Computers wordt verplicht de huurpenningen per maand door te betalen als schadevergoeding tot het moment dat V.N.I. een nieuwe huurder voor het pand heeft gevonden. Dit motiveert V.N.I. door aan te geven, dat door de huidige economische omstandigheden en de grote leegstand m.b.t. kantoorruimte het pand hoogstwaarschijnlijk gedurende het restant van de huurperiode leeg zal staan.

Onder MITSDIEN staat o.a.

2. tot betaling van de nog openvallende huurtermijnen ingaande per 1 januari 2004 tot en met de dag waarop de huurovereenkomst rechtsgeldig tussen partijen zal zijn beëindigd.

5. tot betaling van de openvallende huurtermijnen **na ontruiming** tot en met maart 2007 als **schadevergoeding** voor het feit dat de huurovereenkomst anders zou doorlopen.

6. vast te stellen dat de huurovereenkomst **per de ontruimingsdatum**, althans vanaf een door de rechtbank Almelo te bepalen datum, **zal worden ontbonden**.

(Deze dagvaarding is de aanzet tot de bodemprocedure, die nadien gevoerd zal worden en die in de praktijk heel lang kan duren, zeker omdat partijen, in dit geval V.N.I. (ook nog op oneigenlijke gronden), steeds termijnen kunnen opschorten.) – adv.

IN KORT GEDING GEDAGVAARD d.d. 08-01-2004 (van Hoge van den Broek)

Onder Spoedeisend staat nu onder punt 34:

Uit het vorenstaande blijkt, dat V.N.I. recht en spoedeisend belang heeft bij de hierna te formuleren vorderingen. De spoedeisendheid blijkt o.m. uit het feit, dat de vordering uit hoofde van de te betalen huurpenningen en meerwerknota's niet langer mag oplopen. V.N.I. heeft het geld dringend nodig om de eigen financiële situatie gezond te houden. I.v.m. het faillissement van Xenon Webstore B.V. en een mogelijk dreigend faillissement van Xenon Computers Vof en de vennoten heeft V.N.I. er belang bij, dat op korte termijn het gehuurde kan worden ontruimd, zodat verdere schade kan worden voorkomen. V.N.I. kan dan een nieuwe huurder (die wel huur betaalt) het pand laten betrekken.

(N.B. Iedereen met gezond verstand zal het duidelijk zijn, dat hetgeen geschreven wordt in punt 34 Schadevergoeding van de DAGVAARDING d.d. 23-12-2003 en in punt 5 onder de kop MITSDIEN totaal afwijkt van hetgeen geschreven wordt onder Spoedeisend onder punt 34 van IN KORT GEDING GEDAGVAARD d.d. 08-01-04 !!)

Onder MITSDIEN staat weer o.a. het punt:

2. tot betaling van de nog openvallende huurtermijnen ingaande per 1 januari 2004 tot en met de dag waarop de huurovereenkomst rechtsgeldig tussen partijen zal zijn beëindigd.

Punt 5 en 6, die wel in de DAGVAARDING d.d. 23-12-03 zijn vermeld, worden hier niet genoemd.

Dit is correct, n.l. de reden voor V.N.I. om een KORTGEDING aan te spannen werd dus onder punt 34 gemotiveerd (zie bovenstaand).

De reden dat punt 5 is weggelaten is, dat er in dit KORTGEDING geen **schadevergoeding** kon worden gevraagd op de manier die V.N.I. in gedachten heeft, n.l. doorbetaling van de huurtermijnen t/m maart 2007 vanwege zeer waarschijnlijke huurdering i.v.m. de economische malaise.

De reden dat punt 6 is weggelaten is, dat, wanneer i.v.m. het spoedeisende belang van V.N.I. de rechter het pand zou laten ontruimen, met de ontruimingsdatum de huurovereenkomst automatisch zou zijn beëindigd. Dat nu is helaas gebeurd.

Voor de wettelijke huurders B.Th. Hofs en R.T.B. Hofs (tenminste die worden zo aangemerkt door de rechters) is dit een ramp, voor V.N.I. blijkbaar een zegen. Er wordt n.l. letterlijk gesteld:

“V.N.I. heeft er belang bij, dat op korte termijn het gehuurde kan worden ontruimd, zodat verdere schade kan worden voorkomen. V.N.I. kan dan een nieuwe huurder (die wel huur betaalt) het pand laten betrekken”.

V.N.I. had dus op grond van de uitspraak van de rechter(s) slechts huurnota's aan de heren Hofs mogen sturen over de gehele maand januari 2004 en over een gedeelte van de maand februari, n.l. t/m de 25^e, de datum van rechtsgeldige beëindiging van het huurcontract.

Rechtsgeldig betekent simpelweg: correct, deugdelijk, volgens de regels, wettig. Daar hoeft dus helemaal geen tussenkomst van een rechter aan te pas te komen.

De rechtsgeldige beëindiging van het huurcontract tussen V.N.I. en de heren Hofs (de heren Hofs zijn altijd van mening geweest, dat het Xenon Webstore B.V. betrof) is als volgt geëffectueerd:

De oplevering is geheel conform Artikel 7:224 en Artikel 7:225 BW door de verhuurder en huurder uitgevoerd (zij het dat er onder dwang en dreiging van de verhuurder tal van zaken, die met toestemming van de verhuurder waren aangebracht, toch moesten worden verwijderd wat zeer veel kosten voor de (ex)huurder heeft veroorzaakt. Zie hiertoe Artikel 7:216 lid 2 BW en Artikel 7:215 BW).

Nog meer bewijsvoering, dat de beëindiging van het huurcontract correct en rechtsgeldig is geschied:

In DE ALGEMENE BEPALINGEN HUUROVEREENKOMST HUURRUIMTE staat onder

Einde huurovereenkomst of gebruik

5.1 Behoudens eventuele wettelijke rechten is huurder verplicht bij het einde van de huurovereenkomst, of bij het beëindigen van het gebruik, het gehuurde ten genoegen van de verhuurder in de oorspronkelijke staat, vastgelegd in de bij de aanvang opgemaakte en gewaarmerkte omschrijving als vermeld in 1.2 en bij gebreke daarvan in goede staat, geheel ontruimd, vrij van gebruik en gebruiksrechten en behoorlijk schoongemaakt aan verhuurder op te leveren en alle sleutels, keycards aan de verhuurder te overhandigen. Huurder is verplicht alle zaken die door hem in, aan of op het gehuurde zijn aangebracht op eigen kosten te verwijderen.

5.2 Verhuurder is gerechtigd om, indien huurder het gebruik **tijdig of ontijdig** heeft beëindigd zonder de sleutels aan de verhuurder te hebben afgegeven, **de huur als geëindigd te beschouwen**.

Commentaar: zelfs bij het niet inleveren van de sleutels beschouwt de verhuurder dus de huurovereenkomst al als beëindigd

5.4 Tijdig voor het einde van de huurovereenkomst, dient het gehuurde gezamenlijk door partijen te worden geïnspecteerd.

Etc.

In een fax d.d. 10-02-2004 schrijft mr. De Wilde van Hoge van den Broek, de gemachtigde van V.N.I., aan mr. Van Susante van Hekkelman, de gemachtigde van Xenon Webstore :

“Ik verzoek u aan uw cliënten mede te delen, dat het voorkeur verdient, dat het pand zo spoedig mogelijk wordt ontruimd. Ik verzoek uw cliënten een afspraak te maken voor de sleuteloverdracht met de heren Silderhuis (de bestuurders van V.N.I.)

Daarnaast sommeer ik uw cliënten om het gehuurde op te leveren, zoals is afgesproken in de huurovereenkomst. Ik wijs u erop dat op grond van art. 5.1 van de Algemene Bepalingen het gehuurde conform de omschrijving van het gehuurde die bij de huurovereenkomst is vastgelegd dient te worden opgeleverd"

In een fax d.d. 19-02-2004 schrijft mr. De Wilde weer, na tegengas van mr. Van Susante betreffende de aard van oplevering:

"Mijn cliënte houdt vast aan de eis, dat het gehuurde conform de omschrijving van het gehuurde die bij de huurovereenkomst is vastgesteld dient te worden opgeleverd. Indien het pand maandag a.s. niet conform de huurovereenkomst is opgeleverd is Xenon de dwangsom, die staat vermeld in het vonnis van de rechtbank Almelo van 30-01-2004, verschuldigd"

Verder schrijft mr. De Wilde, dat haar cliënt het pand zo snel mogelijk in de markt wil aanbieden, maar om de verhuurbaarheid te bevorderen moet Xenon nog de volgende zaken afbreken:

- gemetselde wanden ten behoeve van een showroom;
- een sier granieten vloer;
- scheidingswanden en kantoorwanden, die in de benedenverdieping zijn aangebracht.

Vervolgens wordt er aan mr. Van Susante verzocht aan zijn cliënten door te geven, dat er een afspraak moet worden gemaakt met de heer P. Silderhuis van V.N.I. teneinde gezamenlijk het pand te inspecteren, waarbij een staat van oplevering zal worden opgemaakt met daarbij behorende foto's om te kunnen vaststellen of het gehuurde correct conform de huurovereenkomst is opgeleverd. Verder wordt er wederom met een dwangsom gedreigd.

Op 25 februari 2004 is er door de heren R.T.B. Hofs en P. Silderhuis een **PROCES VERBAAL VAN INVENTARISATIE** opgesteld, ook zijn daarin alle meterstanden opgenomen.

De sleutels zijn alle door R.T.B. Hofs ingeleverd, m.u.v. twee stuks. Dit in verband met het verwijderen van een siergrindvloer door de heren Hofs, waartoe zij nog tot 12 maart 2004 in de gelegenheid werden gesteld.

Deze siergrindvloer is daarna inderdaad onder protest verwijderd, daarna wederom lijmresten, waarna de twee laatste sleutels uiteindelijk door R.T.B. Hofs op vrijdag 16 april 2004 ook nog zijn ingeleverd, dit na inspectie van het gebouw door de heer P. Silderhuis.

V.N.I. heeft overigens altijd geweigerd om de correcte nota's te versturen met betrekking tot de periode 1 januari 2004 t/m de datum van rechtsgeldige beëindiging, zijnde 25 februari 2004.

Weliswaar zijn er nota's verstuurd, maar over de verkeerde periode en inclusief het deel koopsom en servicekosten, hetgeen uiteraard niet correct is.

Een afschrift van het betreffende proces-verbaal heeft mr. B.J.N. de Wilde op 26 februari 2004 conform afspraak verzonden aan mr. S.J. van Susante (**produktie**).

Op 25 februari 2004 is hiermede de rechtsgeldige beëindiging van de huurovereenkomst een feit, waarna er geen huurpenningen meer zijn verschuldigd.

Ook de kantonrechter geeft in haar tussenvonnissen van 5 september 2006 onder r.o. 3 de vordering van V.N.I. op dit punt correct weer, als volgt:

3.1 V.N.I. vordert, kort en zakelijk weergegeven:

- gedaagden sub 1 t/m 3 te veroordelen om aan V.N.I. te betalen:

- de openvallende huurtermijnen na ontruiming tot en met maart 2007 als schadevergoeding voor het vroegtijdig ontbinden van de huurovereenkomst

De door mr. Van Susante en V.N.I. gebezigde term huurpenningen is na ontruiming sowieso uit den boze, daar er daarna geen tegenprestatie van de verhuurder meer is ten opzichte van de huurder door het pand tot zijn beschikking te stellen.

Immers artikel 7:201 lid 1 BW spreekt uitdrukkelijk van gebruik van een zaak als basiselement van een huurovereenkomst, waarvan sinds de ontruimingsdatum van 25 februari 2004 in het betreffende huurgeschil ten principale al geen sprake meer van was.

Miscommunicatie dienaangaande van mr. Van Susante

Op 13-02-2004 stuurt mr. Van Susante naar aanleiding van het vonnis in kort geding aan Hoge van den Broek een brief (**productie**), waarin in alinea 2 o.a. het volgende door hem wordt gesteld:

*“ dat het vonnis bij cliënten totaal verkeerd gevallen is, behoeft geen toelichting. Het moeten ontruimen van een pand **waarvoor wel huur moet worden betaald**”.*

Hier heeft mr. Van Susante met zijn misvatting waarschijnlijk zijn opponent V.N.I./Hoge van den Broek op het idee gebracht een frauduleus spel te spelen betreffende de vorderingen op de heren Hofs, waarbij V.N.I./Hoge van den Broek ook beseften, dat met name B.Th. Hofs volkomen onwetend was betreffende de gang van zaken.

Een makkelijk doelwit dus, niet beschermd door zijn advocaat, in tegendeel.

In het **VERZOEK SPOEDAPPÈL** van 26 februari 2004 onder het kopje **Inleiding** onder E (tweede alinea) demonstreert mr. Van Susante wederom niets van de rechtsgeldige beëindiging van een huurcontract te begrijpen en maakt de verwarring daaromtrent nog extremer.

Hij schrijft daar namelijk, dat de voorzieningenrechter in het kort geding vonnis Xenon Computers o.a. heeft veroordeeld tot betaling van nog (gedurende de huurperiode **en derhalve in beginsel tot en met 2007**) nog te verschijnen huurtermijnen.

En onder Grief V, punt 19, schrijft hij:

“De beslissing van de voorzieningenrechter om de vordering tot betaling van (ook) nog te verschijnen huurtermijnen te moeten voldoen, wordt in zijn geheel niet gemotiveerd. Ergo: bij wijze van voorlopige voorziening worden Xenon Computers respectievelijk Xenon veroordeeld enerzijds het gehuurde te ontruimen, anderzijds toekomstige huurpenningen te (blijven) voldoen. In de bodemprocedure zoals die inmiddels bij de rechtbank Almelo, sector kanton, locatie Enschede, aanhangig is gemaakt, vordert V.N.I. onder meer “vast te stellen dat de huurovereenkomst en de ontruimingsdatum, althans van een door de rechtbank Almelo te bepalen datum, zal worden ontbonden”als ook “betaling van de openvallende huurtermijnen na ontruiming tot en met maart 2004 (hier had moeten staan 2007, red.) als schadevergoeding voor het feit dat de huurovereenkomst anders zou doorlopen”.

Mr. Van Susante heeft niet begrepen, dat de rechter met betaling van te verschijnen huurtermijnen heeft bedoeld t/m de ontruimingsdatum c.q. rechtsgeldige beëindiging.

Immers het voorschot op de achterstallige huur was berekend t/m 31 december 2003, maar logischerwijs moest Xenon ook de huurtermijnen tot de ontruimingsdatum betalen, zijnde de toekomstige huurtermijnen tot rechtsgeldige beëindiging, zoals de rechter correct stelt.

Hoe is het mogelijk, dat mr. Van Susante heeft aangenomen, dat Xenon in het kortgeding vonnis reeds veroordeeld was tot het betalen van tonnen aan huurpenningen, terwijl door de rechter is gesteld, dat qua de airco-installatie en het tuinonderhoud uitgebreid onderzoek in de bodemprocedure moest worden gedaan.

Mr. Van Susante heeft betreffende de beëindiging van het huurcontract fout op fout gestapeld:

Resumerend:

- de rechtsgeldige beëindiging was tijdens het opstellen van het Spoedappèl al een feit, namelijk d.d. 25 februari 2004
- in de visie van mr. Van Susante kon alleen de kantonrechter een huurcontract beëindigen (hetgeen niet waar is), maar dan had hij dat in elk geval in het Spoedappèl moeten aangeven
- door de kreet "*derhalve in beginsel tot en met 2007*" heeft hij punt II van het vonnis van de voorzieningenrechter geheel verkeerd weergegeven. Hier had in elk geval trouwens *tot en met maart 2007* moeten staan. Onder punt 19 heeft hij het weer over 2004.
- de oorspronkelijke einddatum van het huurcontract voor de eerste vijfjaarsperiode was weliswaar 14 maart 2007, maar Artikel 7:291 lid 2 BW schrijft voor, dat de huurovereenkomst die (al of niet van rechtswege) voor vijf jaar geldt, na ommekomst van die periode van rechtswege wordt verlengd met een tweede periode van vijf jaar, zodat de totale lengte van de huurovereenkomst, inclusief verlenging, in elk geval (minimaal) tien jaar is. Deze dwingendrechtelijke termijnbescherming is in het leven geroepen ter bescherming van de huurder.
- mr. Van Susante haalt overduidelijk twee zaken door elkaar heen, namelijk hetgeen als schadevergoeding door V.N.I. is geëist in de dagvaarding d.d. 23-12-2003 betreffende de bodemprocedure en hetgeen is geëist in de dagvaarding d.d. 8-1-2004 betreffende het kortgeding.
In de dagvaarding van 23 december 2003 stelt V.N.I. onder het hoofdstuk MITSDIEN o.a. om gedaagden te veroordelen tot betaling van de opvallende huurtermijnen na ontruiming tot en met maart 2007 als schadevergoeding voor het feit, dat de huurovereenkomst anders zou doorlopen.
Hierbij onderkent V.N.I. dus ook zelf, dat na ontruimingsdatum de huurovereenkomst is beëindigd.(als deze beëindiging tenminste rechtsgeldig is geschied, hetgeen zo is)
Ook de kantonrechter geeft in haar tussenvonnis van 5 september 2006, onder het hoofdstuk **3.geschil**, de vordering van V.N.I. op dit punt correct weer, zoals hierboven omschreven.
- in de kort geding dagvaarding wordt wegens spoedeisend belang ontruiming door de huurder door V.N.I. gevorderd, een bedrag aan achterstallige huur t/m december 2003 en huurbetalingen t/m rechtsgeldige beëindiging van het huurcontract tussen partijen.

Uit de Conclusie van Antwoordt d.d.13-04-2004 (**productie**) van mr. Van Susante betreffende de **bodemprocedure** onder punt 28 blijkt overduidelijk, dat Mr. Van Susante thans zijn dwaling betreffende de doorbetaling van de maandelijkse huurbetalingen inziet.

De tekst van dit punt:

*"V.N.I. vordert in **onderhavige procedure** (dit is dus de nog steeds niet afgeronde bodemprocedure) onder meer, ontbinding van de huurovereenkomst per datum van(**reeds plaatsgevonden**) ontruiming dan wel door U.E.A. te bepalen datum. Daarnaast (petitum sub 5) vordert V.N.I. betaling van nog opvallende huurtermijnen na ontruiming t/m maart 2007 ten titel van schadevergoeding voor het feit dat de huurovereenkomst anders zou doorlopen."*

Mr. Van Susante heeft fam. Hofs echter niet van zijn dwaling op de hoogte gebracht en bleef daarna in woord en geschrift tot de dag van het laatste contact in januari 2005 doen of de maandelijkse huurbetalingen tot het einde van de oorspronkelijke huurperiode c.q. ontbinding van het huurcontract door de kantonrechter verschuldigd waren en hij wat dat betrof gelijk had. Iets wat dus absoluut overduidelijk niet klopte, wat het echtpaar eerst veel later echt duidelijk is geworden.

De gemachtigden van V.N.I. hebben (niet bekend is of dit is toegestaan) misbruik gemaakt van de onkunde op dit gebied van mr. Van Susante, er op rekenend dat het oudere echtpaar de zaken ook niet zou snappen.

Het echtpaar wijst op de volgende correspondentie en stukken (bijeengebracht in **productie**), die alle te maken hebben met de via dwaling of opzet van partijen, geïnitieerd door mr. Van Susante, frauduleuze bedragen, die z.g. "opeisbaar" te vorderen zouden zijn. De inhoud spreekt voor zich.

- a. een brief van gerechtsdeurwaarder Karin Wigger d.d. 16-07-2004, waarin een bedrag van € **139.170,44** wordt genoemd als opeisbaar te vorderen.
- b. een brief van 28-07-2004 van mr. Van Susante aan Hoge van den Broek, waarin letterlijk staat: *"ik doel daarbij op het executoriale beslag op de woning van cliënten en de (krachtens het arrest van het Gerechtshof) maandelijks zodanig oplopende pretense vordering dat cliënten daadwerkelijk geen oplossing meer zien"*.
Het echtpaar stelt, dat dit twee ongelooflijke misvattingen in één zin zijn.
- c. een brief van Hoge van den Broek aan mr. Van Susante d.d. 30-08-2004, waarin maar liefst een bedrag van € 144.000,-- wordt gevraagd ter finale kwijting over en weer. Hoge van den Broek heeft dan ook nog het lef te schrijven, dat haar cliënte daarmee een groot bedrag van de vordering laat liggen.
Commentaar: dit is werkelijk te absurd voor woorden
- d. een brief van mr. Van Susante d.d. 31-08-2004 aan de familie Hofs, waarin hij zijn scepsis uitspreekt over de nog steeds door V.N.I. gehanteerde bedragen.
(Let wel: scepsis, dus twijfel !) Dit is pas een understatement !
- e. een brief d.d. 02-09-2004 van mr. Van Susante aan Hoge van den Broek, waarin o.a. staat, *"dat cliënten noch hun familie in staat zijn de door u genoemde bedragen "op te hoesten", nog daargelaten dat die bedragen ook als excessief hoog worden ervaren"*.
- f. verzoekschrift tot faillietverklaring met als gerekwestreerde B.Th. Hofs. In dit verzoekschrift wordt weer een exorbitant bedrag (liefst € **197.228,75**) als opeisbaar te vorderen genoemd, alsook dat er daarnaast nog te vorderen zijn de nog komende huurpenningen, de wettelijke rente vanaf opeisbaarheid, buitengerechtelijke incassokosten en proceskosten.
- g. een brief van V.N.I. d.d. 06-12-2004, waarin V.N.I. twee voorstellen doet wederom gebaseerd op het uitgangspunt, dat de huurbetalingsverplichting na ontruiming nog bestond.
- h. een brief d.d. 27-12-2004 van Hoge van den Broek aan de sector kanton van de rechtbank te Almelo, waarin mr. De Wilde aangeeft, dat de rechter in de faillissementszitting d.d. 22-12-2004 spreekt over een bedrag, dat in de kort geding procedure is aangegeven, wat dus ca. € **72.500,--** is + kosten.
- i. een brief van Daniëls Dijkman & Huisman namens de bewindvoerder mr. Daniëls aan B.Th. Hofs d.d. 26-05-2005 met een berekening. (mr. Daniëls is de bewindvoerder voor het echtpaar Hofs in de WSNP). Uit deze brief blijkt, dat er door Hoge van den Broek onverminderd een exorbitant bedrag wordt opgevoerd, ditmaal ter verificatie door de bewindvoerder, die deze vordering per omgaande heeft afgewezen.

- j. een brief van Hoge van den Broek aan zoon R.T.B. Hofs d.d. 04-07-2005, waarin mr. Begheijn (de opvolger van mr. De Wilde) een voorstel doet van ca. € 260.000,-- ter betaling door R.T.B. Hofs om hiermede de zaak met V.N.I. af te sluiten, tenminste wat R.T.B. Hofs betreft.

Het echtpaar kan niet anders dan tot de conclusie komen, dat wanneer mr. Van Susante zijn werk adequaat had verricht, zij reeds in de loop van de zomer van 2004 een schikking in der minne met V.N.I. hadden kunnen treffen. Immers het ging in totaliteit om een bedrag van ca. € 35.000,--, te betalen door de fam. Hofs aan V.N.I., dit uit hoofde van het kortgedingvonnis d.d. 30 januari 2004 en bevestigd door het Arrest van het Gerechtshof d.d. 6 juli 2004.

In deze vonnissen waren zij veroordeeld tot het betalen van een bedrag van ca. € 70.000,--.

Met dit bedrag had dan het bedrag (misschien deels) van de ongerechtvaardigde verrijking door V.N.I. ad ca. € 45.299,-- verrekend kunnen worden, daar had in elk geval stevig over onderhandeld moeten worden.

Zodoende was met name het echtpaar Hofs alle ellende vanwege de faillissementsaanvraag c.q.WSNP-situatie en het enorme sneeuwbaaleffect daarvan, ook voor hun bedrijf De Hofakker B.V., bespaard gebleven.

Ook zeer zwaarwegend is het feit, dat mr. van Susante ook in de nog lopende bodemprocedure weer als **belangrijk** punt meeneemt de schadebeperkingsplicht van V.N.I. Hij versterkt zo de indruk bij de rechter, Hoge van den Broek en V.N.I. dat er volop rechtmatigheid schuilt in hun schadeclaim en stelt daarmee impliciet, dat hij stellig verwacht, dat de familie Hofs tot het betalen van schadevergoeding zal worden veroordeeld. De stukken voor de bodemprocedure zijn door mr. Van Susante al ingediend en het zal voor de familie Hofs een bijna onmogelijke taak zijn een goede en coöperatieve "toevoegingsadvocaat" of andere advocaat (tegen hoge kosten) te vinden om een en ander geheel te doorgronden en nog recht te zetten, als dat al mogelijk is. In de eerste plaats had mr. Van Susante hard moeten inzetten op alle schade, die Xenon Webstore B.V. is toegebracht, door de niet functionerende airco en alle andere gebreken en ook in verband met het idiote door V.N.I. gedwongen 'leegstrippen' van het pand, etc.

De Conclusie van Antwoord d.d. 13 april 2004 betreffende de bodemprocedure.

Op 9 april 2004 kregen de heren Hofs het concept betreffende deze conclusie van mr. Van Susante toegestuurd. Zij hebben alles zo goed mogelijk doorgenomen en na een aantal kleine wijzigingen hun fiat voor indiening aan mr. Van Susante gegeven.

Eerst veel en veel later ontdekten de heren Hofs, dat zij op dat moment de Memorie van Antwoord d.d. 23 maart 2004 van Hoge van den Broek/V.N.I. inzake het Spoedappèl nooit ontvangen hadden van mr. Van Susante en dus ook niet bestudeerd hadden. Deze Memorie hebben zij eerst in oktober 2004 via een verzoek aan Gerechtsdeurwaarder Karin Wigger rechtstreeks van Hoge van den Broek ontvangen.

Tot hun verbijstering kwamen zij er toen achter, dat er in deze MvA met de bijbehorende producties veel bewijsmateriaal zat, hetgeen ten gunste van hen in de Conclusie van Antwoord betreffende de bodemprocedure tegen V.N.I. aangewend had kunnen worden.

Naar zijn eigen zeggen baseert mr. Van Susante zich in deze Conclusie van Antwoord d.d. 13 april 2004 op zijn pleitaantekeningen in de kort geding procedure met verdere uitwerking zoals die in het hoger beroep van het kort geding in de appèldagvaarding is verwoord. In de Conclusie van Antwoord gaat hij echter volkomen voorbij aan enkele gewichtige zaken, die door V.N.I. en haar gemachtigde in hun Memorie van Antwoord ten aanzien van het Spoedappèl d.d. 23-03-2004 aangebracht worden.

Als voorbeeld noemt het echtpaar een brief van Kamperman, die n.b.pas op 21-01-2004 ten behoeve van zijn zakenrelatie V.N.I. is geschreven en waarvan de inhoud haaks staat op hetgeen in eerdere rapporten door hem is verklaard(**producties en**).

Nog veel belangrijker is een brief van V.N.I. aan Van Dijk Bouw B.V.d.d. 5 september 2002, waarin door V.N.I. uitgebreid over de klachten van Xenon wordt gesproken, deze zelfs letterlijk overbrengt en aan Van Dijk een lijst met verbeteringen ter hand stelt. Ook stelt V.N.I. Van Dijk B.V. aansprakelijk, wanneer V.N.I. door Xenon aansprakelijk wordt gesteld (**productie**).

Met deze brief had mr. Van Susante de voortdurende beweringen van V.N.I., dat er vrijwel nooit klachten waren over het pand, keihard onderuit kunnen halen.

Ook verzoekt V.N.I. de rechter in de Memorie van Antwoord Xenon Computers niet ontvankelijk te verklaren in haar vordering in Spoedappèl en ook beweert V.N.I., dat zij altijd alleen maar de **heren Hofs** hebben aangeschreven, hetgeen bewijsbaar een leugen was.

(Het bovenstaande was zeer belangrijke informatie, waar mr. Van Susante in zijn Conclusie van Antwoord in de bodemprocedure wat mee had moeten doen)

Het vermoeden bestaat bij de heren Hofs, dat mr. Van Susante de Memorie van Antwoord van Hoge van den Broek d.d. 23-03-2004 inzake het Spoedappèl nooit gelezen heeft i.v.m.drukke werkzaamheden of anderszins. Hierdoor zijn belangrijke zaken, die hierin vermeld stonden en die mr. Van Susante ten gunste van zijn cliënten in de bodemprocedure had kunnen gebruiken, helaas niet aan de orde gekomen, wat achteraf vrijwel niet meer te herstellen is.

Kort voor Pasen (rond 09-04-2004) stuurde mr. Van Susante de heren Hofs dus zijn concept-Conclusie van Antwoord betreffende de bodemprocedure toe ter controle en om te voorzien van evtl. op- en/of aanmerkingen. Echter de heren Hofs waren op dat moment dus niet in het bezit van de Memorie van Antwoord betreffende het Spoedappèl d.d. 23-03-2004 van Hoge van den Broek, hen nooit toegestuurd door mr. Van Susante.

Hoe konden zij dan adequaat zo'n belangrijk document mede voorbereiden en dan ook nog op het laatste moment.

Mr. Van Susante heeft met het niet bestuderen en niet verzenden van het betreffende stuk aan de heren Hofs een zeer ernstig verzuim gepleegd met vergaande gevolgen voor zijn cliënten en hun bedrijven.

Verzoekschriften tot faillietverklaring

Op 17-11-2004 werd er door V.N.I. een verzoekschrift tot faillietverklaring ingediend voor de beide heren Hofs, vergezeld van diverse steunvorderingen.

Voor de goede orde wordt hier herhaald, wat V.N.I. in de verzoekschriften tot faillietverklaring stelt en daarbij het commentaar van de heren Hofs.

Aangaande de heer Bernardus Theodorus Hofs

- 1) Verzoekster heeft op grond van het vonnis in kort geding van de voorzieningenrechter van de rechtbank Almelo van 30 januari 2004 (productie 1) en op grond van het arrest van het gerechtshof te Arnhem van 6 juli 2004 (productie 2) een vordering op de heer R.Th.B.Hofs en de heer B.Th. Hofs inzake **verschuldigde huurpenningen**, met betrekking tot het door beide heren gehuurde pand aan de Neptunusstraat 23 tot 25 te Enschede. Hiermede heeft verzoekster een executoriale titel verkregen.
- 2) Verzoekster heeft van **gerekwestreeerde opeisbaar te vorderen** een bedrag van **€ 197.228,75**, incl. B.T.W. Dan volgt een opsomming met een eindbedrag van **€ 195.285,42**.

Daarnaast zijn de nog **komende huurpenningen**, de wettelijke rente vanaf opeisbaarheid, buitengerechtelijke incassokosten en proceskosten verschuldigd.

3) Onder dit punt worden steunvorderingen genoemd.

Commentaar van de heer B.Th. Hofs op de door V.N.I. hierboven als feiten gepresenteerde stellingen:

- 1) Er moet niet staan **verschuldigde huurpenningen**, dat staat n.l. niet in het vonnis.
Daar staat: een voorschot van € 55.000,- op het aan V.N.I. toekomende bedrag aan huurpenningen en een bedrag betreffende een meerwerknota ter grootte van € 14.272,78.
- 2) Het opeisbaar te vorderen bedrag bedraagt niet **€ 197.228,75**, doch slechts **€ 72.901,51** volgens de vonnissen.
Daarnaast is er door V.N.I. te vorderen huur (zonder koopelement) over de maand januari 2004 en febr. 2004 t/m 25-02-04. 25-02-04 is de dag van de ontruiming van het pand en het inleveren van de sleutels. V.N.I. heeft echter altijd geweigerd correcte nota's te sturen betreffende deze 2 maanden, die benodigd waren voor de administratie van de heer B.Th. Hofs of R.T.B. Hofs i.v.m. belastingaftrek.

Komende huurpenningen zijn pertinent niet verschuldigd volgens de vonnissen, niet anders dan de hierboven genoemde over jan. en febr. 2004. Met openvallende huurpenningen ingaande januari 2004 tot de rechtsgeldige beëindiging bedoelt de rechter in het vonnis tot de datum van ontruiming na uitvoering van alle handelingen, die zijn genoemd in de algemene voorwaarden van het huurcontract en het inleveren van de sleutels.

3) De steunvorderingen

- wat het bedrag van € 28.451,20 betreft, deze vordering bestaat niet op de heren Hofs, zoals overtuigend is aangetoond. Deze behoort n.l. bewijsbaar tot het faillissement van Xenon Webstore B.V.en is ook bij de betreffende curator mr. Haafkes ingediend.
- de vordering van de ING-bank betrof een normale rekening-courant-overeenkomst (ING-Bank), waarvan de rente keurig op tijd is voldaan door de heer Hofs. De vordering van de Rabobank betrof ook een normale hypotheek, ook daarvan is de rente en evtl. aflossingen altijd op tijd betaald. V.N.I. had echter de brief van de Rabobank, waarin werd gesproken over het (niet bestaande) executoriale beslag (**zie produktie**), als steunvordering toegevoegd. De faillissementsrechter heeft (dus ten onrechte)aangenomen, dat er een executoriaal beslag op het huis van gedaagde B.Th. Hofs zat en heeft toen de steunvorderingen van de banken erkend als opeisbaar te vorderen.
Ook de advocate van de heren Hofs, mr. A.Akman, wist niet beter dan dat er een executoriaal beslag op het huis van B.Th. Hofs rustte, omdat ook mr. Van Susante, haar voorganger, gegeven de door hem met Hoge van den Broek gevoerde correspondentie daarvan overtuigd was. Zij ging er daarbij van uit, dat een huurrechtsspecialist zeer goed op de hoogte was van de gang van zaken rond beslagen. Onder punt 8. van haar pleitnota gaf ze daarom dus aan, dat er een executoriaal beslag rustte op het huis van het echtpaar Hofs, hetgeen zoals veel later bleek niet de waarheid was.

Aangaande de heer Raymond Theodorus Bernardus Hofs

- 1) Verzoekster heeft op grond van het vonnis in kort geding van de voorzieningenrechter van de rechtbank Almelo van 30 januari 2004 (productie 1) en op grond van het arrest van het gerechtshof te Arnhem van 6 juli 2004 (productie 2) een vordering op de heer R.T.B. Hofs en de heer B.Th. Hofs inzake **verschuldigde huurpenningen**, met betrekking tot het door beide heren gehuurde pand aan de Neptunusstraat 23 tot 25 te Enschede. Hiermede heeft verzoekster een executoriale titel verkregen.
- 2) Verzoekster heeft van gerekwestreepte opeisbaar te vorderen een bedrag van **€ 197.228,75**, incl. B.T.W. Dan volgt een opsomming met een eindbedrag van **€ 195.285,42**. Daarnaast zijn de nog **komende huurpenningen**, de wettelijke rente vanaf opeisbaarheid, buitengerechtelijke incassokosten en proceskosten verschuldigd.
- 3) Onder dit punt worden steunvorderingen genoemd.

Commentaar van de heer R.T.B. Hofs op de door V.N.I./Hoge van den Broek hierboven als feiten gepresenteerde stellingen:

- 1) Er moet niet staan **verschuldigde huurpenningen**, dat staat n.l. niet in het vonnis. Daar staat: een voorschot van € 55.000,- op het aan V.N.I. toekomende bedrag aan huurpenningen en een bedrag betreffende een meerwerknota ter grootte van € 14.272,78.
- 2) Het opeisbaar te vorderen bedrag bedraagt niet **€ 197.228,75**, doch slechts **€ 72.901,51** volgens de vonnissen.

Daarnaast is er te vorderen huur (zonder koopelement) over de maand januari 2004 en febr. 2004 t/m 23-02-04 V.N.I. heeft echter altijd geweigerd correcte nota's te sturen betreffende deze 2 maanden, die benodigd zijn voor de adm. van de heer B.Th. Hofs of R.T.B. Hofs i.v.m. belastingaftrek. Komende huurpenningen zijn pertinent niet verschuldigd volgens de vonnissen, niet anders dan de hierboven genoemde over jan. en febr. 2004.

3) De steunvorderingen

- De genoemde vordering van de ING-Bank ten bedrage van € 28.451,20 bestaat niet, deze behoort tot het faillissement van Xenon Webstore B.V. en is ook bij de betreffende curator mr. Haafkes ingediend. Er is dus geen enkele steunvordering.

In beide aanvragen is bovendien verzuimd te vermelden, dat V.N.I. reeds op 28-08-2003 de bankgarantie ten bedrage van € 26.769,50 heeft geïnd, toch geen onbelangrijk bedrag.

Alle genoemde steunvorderingen had mr. De Wilde van Hoge van den Broek Adv. per fax d.d. 28-07-2004 ontvangen van mr. Van Susante, weliswaar met toestemming van Hofs-Akkermans, maar uitsluitend met het doel om de financiële situatie van het echtpaar Hofs aan te tonen. Echter uit de voorgeschiedenis en de handelwijze van deze advocaat had mr. Van Susante moeten afleiden, dat het risico bestond, dat mr. De Wilde deze stukken zou misbruiken, hetgeen inderdaad is geschied.

Op 19-11-2004 heeft R.T.B. Hofs ook namens zijn vader wederom een poging gedaan om tot een minnelijk akkoord met V.N.I. te komen, nu uitgaande van de juiste bedragen, waartoe de heren Hofs in het kortgedingvonnis d.d. 30 januari 2004 waren veroordeeld.

Daartoe heeft hij een fax (**produktie**) met een copie van een brief d.d. 2-11-2004 (**produktie**), die gericht was aan de gemachtigde van V.N.I, maar blijkens een telefonische verklaring van de heer P. Silderhuis nooit door de heren Silderhuis van hun gemachtigde is ontvangen, rechtstreeks aan V.N.I. gestuurd.

Tevens heeft R.T.B. Hofs een copie van het overzicht betreffende de ongerechtvaardigde verrijking ten bedrage van € 41.740,33 gefaxt (**produktie**) (Dit bedrag bleek later te laag).

Ook H.M.S.Hofs-Akkermans heeft in een laatste poging om het tij te keren getracht de heer H.Silderhuis er op 6 december 2004 telefonisch van te overtuigen, dat de door V.N.I. geclaimde bedragen niet klopten en heeft wederom aangeboden een bedrag van € 35.000,--, excl. B.T.W.aan V.N.I. te betalen. Samen met de ongerechtvaardigde verrijking kwam dit bod dan neer op ca. € 90.000,--.

V.N.I. ging niet akkoord met dit bod en eiste in een brief van 8 december 2004 (**produktie**) o.a. € 75.000,-- excl. B .T.W., dit bovenop de ongerechtvaardigde verrijking of tweemaal een bedrag van € 45.000,--, excl. B.T.W. + rente. Ook dit bovenop de ongerechtvaardigde verrijking, wat neerkomt op een totaal bedrag van ca. € 146.000,- V.N.I. bleef dus volharden in haar frauduleuze vordering.

De rechter, mr. Verhoeven, had tijdens de faillissementszitting op 22-12-2004 aangegeven, dat de heren Hofs failliet zouden gaan als ze niet vóór 05-01-2005 een bedrag van € 80.000,-- aan V.N.I. hadden betaald.

Dit was natuurlijk onmogelijk na een jaar van ellende, hoge advocaatkosten en een bedrijf ("De Hofakker B.V." van B.Th. Hofs) dat geen inkomsten meer genereerde en alleen maar kosten had. Ook R.T.B. Hofs bezat niets meer.

Voor het echtpaar zat er niets anders op dan op 05-01-2005 ter plekke een verzoekschrift in te dienen om toegelaten te worden tot de WSNP, anders waren ze op 5 januari failliet gegaan.

Zij durfden niet in hoger beroep te gaan, vanwege het summiere onderzoek van de rechters, ook in hoger beroep.

Wanneer dan het faillissement zou worden uitgesproken zou het echtpaar niet meer in de WSNP-regeling kunnen komen. Erg krom allemaal, maar zo is de wet nu eenmaal.

Zie hiertoe gedeelten van brieven van de Rechtspraak van de Rechtbank Almelo d.d. 23-11-2004 en 16 december 2004 (**produkties**) Een direct faillissement was voor het echtpaar een nog groter schrikbeeld.

Vóór de faillissementszitting, namelijk op 17 december 2004, is er op initiatief van de fam. Hofs nog een gesprek geweest op het kantoor van Hekkelman Adv. tussen de beide heren Hofs, Hofs-Akkermans enerzijds en de heer mr. B.J. van Susante en de heer mr. H.van Ravenhorst anderzijds. De betreffende afspraak is gemaakt op initiatief van de familie Hofs, omdat zij ervan op de hoogte waren, dat grote advocatenkantoren een interne klachtencommissie hebben. De fam. Hofs vond het correct en logisch met hun klachten dus naar deze commissie te gaan.

In dit gesprek is o.a. een nadrukkelijk verzoek door de familie Hofs aan mr. Van Susante gedaan om de heren Hofs tijdens de faillissementszitting van 22 december 2004 toch terzijde te staan, dit ondanks de kritiek die zij op zijn werk hadden. De heren Hofs konden op zo'n korte termijn geen andere advocaat vinden en zij waren van mening, dat mr. Van Susante deze taak wel tot een goede uitvoering kon brengen, omdat hij nu van zijn misvattingen met name betreffende de hoogte van het door V.N.I. te vorderen bedrag op de hoogte was gebracht.

Mr. Van Susante weigerde echter pertinent op hun verzoek in te gaan, wat hem sterk is aan te rekenen. Hij motiveerde zijn afwijzing door te stellen, dat er een vertrouwensbreuk was ontstaan(**produktie**).

Naar de mening van de fam. Hofs had hij zijn fouten moeten toegeven en zijn uiterste best moeten doen om te redden wat er te redden was, om te beginnen had hij simpel uitstel kunnen vragen bij de rechtbank om zodoende met de nieuwe inzichten alles goed op een rijtje te kunnen zetten en de zaak goed voor te bereiden.

Hierbij een brief d.d. 27 december 2004 van de fam. Hofs aan de heren Van Susante en Van Ravenhorst (**produktie**) betreffende de weergave van deze bespreking en een brief van 12 januari 2005 (**produktie**) van mr. Van Susante aan de familie Hofs, de inhoud waarvan voor zich spreekt.

Na alles wat mr. Van Susante aan Hoge van den Broek en in procedures heeft geschreven ten aanzien van de verplichte huurdoorbetalingen van B.Th. Hofs na uitzetting uit het pand van V.N.I. d.d. 25 februari 2004, is het niet verwonderlijk, dat V.N.I. met ondersteuning van Hoge van den Broek op 18 maart 2005 bij de bewindvoerder van het echtpaar in de schuldsanering een frauduleuze vordering indient van maar liefst € 243.000,--, daarbij ook nog aangevend, dat de kosten van de incassoprocedures € 27.500,-- bedragen (**produktie**).

De WSNP

De WSNP geeft enige uitstel van executie, maar kent een wurgend regiem, zeker als men ook nog een bedrijf heeft, wat ook onder de regeling valt (wat aanvankelijk bij het echtpaar niet bekend was).

De gevolgen voor het echtpaar Hofs:

- Het moeten leven van een zeer laag vrij te besteden bedrag, n.l. € 1388,--p/mnd. (**produktie**), de rest van het inkomen moest op de boedelrekening worden gestort, zo ook vakantiegeld, evtl. belastingteruggaven. Dit terwijl hun vaste lasten o.a. uit hoofde van eerder aangegane verplichtingen al € 1.765,-- per maand bedroegen.
Het echtpaar heeft bittere armoede moeten lijden, hoewel ze nu en dan geld toegestopt kregen van kinderen en familieleden.
- Hun privé-leven veranderde drastisch op velerlei gebied. Zo hebben zij b.v. hun 40-jarig huwelijksfeest niet kunnen vieren en zijn zij al drie jaar niet meer op vakantie kunnen gaan, terwijl het heel normaal is ook op deze wijze van je pensioen te genieten. Toen hun dochter trouwde op 16 september 2005 konden zij financieel niets voor haar betekenen. Als de kleinkinderen kwamen logeren moest hun dochter geld geven, anders konden er geen leuke dingen met hen gedaan worden, ook voor eten en drinken zorgden dochter en schoonzoon.
- In het najaar van 2006 begaf de Cv-ketel het. Het echtpaar kreeg van de rechter-commissaris geen toestemming om een nieuwe ketel te kopen van het geld van de boedelrekening, terwijl daar een groot bedrag opstond, vooral door forse belastingteruggaven. De hele winter werd het kou lijden.
- Veel achterstallig onderhoud aan huis en tuin. Door de WSNP-situatie kon er door geldgebrek jarenlang geen onderhoud worden gepleegd, waardoor achteraf hoge extra kosten zijn ontstaan (bewijsvoering aanwezig).
- Enorme toestanden met de Belastingdienst, zowel zakelijk als privé, vergezeld van vele dwangbevelen met hoge boetes.
- De voortdurende dreiging van de Rabobank en de ING-bank om hun huis gedwongen te verkopen met voorspelbaar een groot verlies aan vermogen.
- Extra kosten van accountantsbureau VBA te Holten.
- De WSNP- situatie is ook gepubliceerd in de krant, op een openbare lijst op Internet, op de WSNP-site en bij de BKR in Tiel. Banken, postorderbedrijven en andere ondernemingen kunnen de openbare gegevens allemaal inzien.

- Gedurende de schuldsaneringsregeling gold er een postblokkade, ook voor het bedrijf De Hofakker B.V. En kijk eens naar wat er op de post staat, als die wordt opgezonden: **van bewindvoerder aan schuldenaar** (ja, met deze grote letters!)
- Bewindvoerder mr. Daniëls heeft de kapitaalverzekering, die het echtpaar bij Nationale Nederlanden had afgesloten ten behoeve van een levenslange pensioenuitkering, afgekocht en het vrijgekomen bedrag naar de boedelrekening laten overmaken. Hierdoor lijdt het echtpaar aanzienlijk vermogensverlies.
- Door de WSNP-situatie is men handelingsonbekwaam en niet gerechtigd procedures te voeren aangaande vorderingen, die in de schuldsanering vallen. Het echtpaar kon zodoende niets meer beginnen tegen de banken, V.N.I., etc.
- Etc., etc.

De schade voor Technisch Bureau De Hofakker B.V.

In de WSNP- situatie viel het bedrijf De Hofakker B.V. van B.Th. Hofs dus ook onder curatele van de bewindvoerder, wat ook officieel bij de KvK werd gemeld. B.Th. Hofs is dga en 100% aandeelhouder van De Hofakker B.V.

Na alle schade, die het bedrijf in het jaar 2004 al had gelopen door het hele gedoe met het (niet-bestaande) executoriale beslag en de faillissementsaanvraag door V.N.I. ten aanzien van de heer B.Th. Hofs (dga van De Hofakker B.V.) etc. was er na de ingang van de schuldsaneringsregeling helemaal geen hoop meer voor het bedrijf. Immers de bewindvoerder werd toen de aandeelhouder en hij bepaalde alles. Nu dat werkte niet, het is logisch, dat het zakendoen dan is afgelopen. Bovendien wat kan men beginnen met een maandelijks te besteden bedrag van slechts € 1388,--. Bij het echtpaar liep privé en zakelijk altijd door elkaar heen, wanneer ze ergens krap zaten of een investering moesten doen in hun bedrijf De Hofakker B.V.

B.Th. Hofs is directeur-groot aandeelhouder (dga) van deze B.V.

Omdat B.Th. Hofs de leeftijd van 65 jaar gepasseerd was en hij een zeer specialistisch bedrijf had besloot B.Th. Hofs, die technisch ingenieur is en vele octrooien op zijn naam heeft staan, enkele jaren geleden zijn know-how successievelijk te gaan verkopen via kennisoverdracht, het verkopen (met uiteraard begeleiding voor de koper) van zijn tekeningenpakket en het ontwikkelen en verkopen van een kleine compacte menger-pers-combinatie. Ook zou hij nog een handvorminstallatie ontwikkelen voor een grote klant.

Aanvankelijk (de eerste maanden van het jaar 2004) kon er door B.Th. Hofs. niet in zijn bedrijf gewerkt worden door allerlei toestanden rondom het (vermeende) huurcontract met V.N.I. Enschede B.V., de daaruit voortvloeiende kort geding procedures en de depressiviteit van zijn echtgenote. Omstreeks juni 2004 legde een zakenrelatie toch weer contact en verzocht B.Th. Hofs zijn specialistische kennis op het gebied van machines voor de grof- keramische industrie weer te gaan gebruiken. Er zou in oktober een beurs in Rimini (Italië) worden behouden en daar zou de nieuwe door B.Th. Hofs ontwikkelde machine gepromoot kunnen worden. De betreffende zakenrelatie (Aberson-Abarn) heeft de beurs georganiseerd en de beurs was zeer succesvol. B.Th. Hofs heeft ook volop aan de voorbereidingen meegedaan en veel kosten gemaakt. Hij was op de stand aanwezig voor de technische knowhow. Uit de hele wereld waren er bezoekers en zeer geïnteresseerden. Toen de zakenrelatie echter vernam, dat er een executoriaal beslag(achteraf dus niet bestaand) lag op het huis aan de Jeurlinksweg 2, waar ook het bedrijf De Hofakker is gevestigd en er een faillissementsaanvraag voor B.Th. Hofs liep heeft hij afgehaakt, tevens behoudt hij zich het recht voor door hem geleden schade op "De Hofakker" te verhalen.

Dit geldt ook voor andere zakenrelaties. Het is bij de advocatuur misschien niet bekend (alhoewel zij uiteraard in het kader van hun beroepsuitoefening hiervan op de hoogte dienen te zijn), dat de bestuurlijke aansprakelijkheid voor dga's de laatste jaren zeer is aangescherpt.

Het echtpaar Hofs werd door hun accountant, de KvK en het Ondernemersklankbord alom aangeraden opening van zaken te geven aan de zakelijke relaties van De Hofakker B.V. betreffende de ontstane situatie, zoals het executoriale beslag en de faillissementsaanvraag voor B.Th. Hofs. Dit om aansprakelijkheidsstelling van de dga B.Th. Hofs in de toekomst in ieder geval te voorkomen. Nu dit heeft B.Th. Hofs gedaan met als gevolg, dat daarna de zaken hollende achteruit gingen en er zelfs een claim ligt van een zakenrelatie, zoals hierboven gemeld (**producties**).

Alle schade, die door de ondeskundigheid, dwalingen en misvattingen van mr. Van Susante in alle procedures is ontstaan voor het echtpaar Hofs dient voor zijn rekening en verantwoording te komen c.q. voor rekening en verantwoording van Hekkelman Advocaten & Notarissen te Arnhem. Zoon R.T.B. Hofs overweegt zelf een aansprakelijkheidsprocedure te starten.

Holten, januari 2008

B.Th. Hofs H.M.S.Hofs-Akkermans
Jeurlinksweg 2
7451 CL Holten